

Sokasodjatok és szaporodjatok...

Elkönyveljük, hogy a növények, állatok kihozzák magukból a legtöbbet. Azt is, hogy egyre nemesebb, értékesebb kultúrák születnek belőlük. Nem a körülményeik, maguk gyarapodnak. Így gondolhatta az Úr az embernek adott parancsában is: Ne csak létszámban, mennyiségben, ne csak környezetük alakításában, hanem értékeikben gyarapodjanak és sokasodjanak.

Szodoma és Gomorra fejedelmei jó ezer esztendővel Izajás kora előtt lelték vesztüket. Izajás korában a nép megmondói ugyanabban a cipőben (saruban) jártak. Hétszáz évvel később a farizeusok, írástudók és a papi fejedelmek még mindig nem változtak semmit. Ugyanaz a külsőség, a külsőségben modernizálódás, de az Isten által belénk vettet értékek magok maradtak, ha maradtak.

Most, kétezer év után. ámulatba ejtő civilizációs fejlődés, képtelen kényelem és komfort, – de az ember szíve nemigen változott. Sokat adunk a külsőre, hagyjuk elfonnyadni a belsőt. Kapcsolataink elsorvadnak, megölnénk egymást egy kanál vízben.

Pedig ha...! Olyanok lennének bűneink, mint a hó, vétkeink, mint a fehér gyapjú! Belső változásra, Isten komolyan-vételére lenne szükségünk. Nem kell érte messzire menni, mert nagyon közel van. Sőt, itt van. A nagyböjt meg szinte tálcán kínálja, hogy hagyjuk már a külsőségeket, és a bensőség legyen egyetlen ügyünk.

Sokfelé járunk, láthatjuk: szépen rendezett utcák, terek, mindenütt felújított templomok – széles imaszíjak –, többször újabbra cserélt, méregdrága burkolatok – és belül ásító ínség a szép szeretet után. Lehetne a Szodoma és Gomorra Isten városa! Nosza!

Podmaniczki Imre, Páhi